[2018] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 775

ਉਪੇਂਦਰ ਸਿੰਘ

ਬਨਾਮ

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2356)

23 ਫਰਵਰੀ, 2018

[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਨਿਯਮਤੀਕਰਨ - ਜਦੋਂ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਡ III ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ 'ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਲਜ' ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਾਯੋਜਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ, 1991 ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸਦਾ ਲਾਭ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਕਤ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ: ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 12. 13 ਅਗਸਤ 2003 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਲਜ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ - ਇਪਗਡ ਆਰਡਰ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

1.1.ਇਪਗਡ ਫੈਸਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੂਰਾ ਆਧਾਰ ਗਲਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 13 ਅਗਸਤ, 2003 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਲਜ ਬਣ ਗਏ ਸਨ,

ਸਿਰਫ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। [ਪੈਰਾ 7][780- ਡੀ-ਐੱਫ]

1.2 ਉਮਾਦੇਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਨਿਯਮਤਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਯੁਕਤ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇਸ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ, 13 ਅਗਸਤ, 2003 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਮਾ ਦੇਵੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਐਡਹਾਕ/ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਿਹਾੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਆੜ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੀਕੀਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਇੱਕ-ਵਾਰੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 8][780- ਜੀ-ਐੱਚ; 781-ਏ-ਸੀ]

ਸੈਕਟਰੀ, ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉਮਾਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
(2006) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.1: [2006] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 953 - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।
ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ
[2006] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 953 ਨੇ ਪੈਰਾ 8 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ
ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2356.
2013 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 447 ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 25.07.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਮੀਰਾ ਮਾਥੁਰ।
ਸੁਭਰੋ ਸਾਨਿਆਲ, ਅਭਿਨਵ ਮੁਖਰਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀਨੂ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਰਨਿਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਸਿਧਾਰਥ ਗਰਗ, ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਤਲੇਸਰਾ, ਅਤੁਲ ਝਾਅ, ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਝਾਅ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਉਪੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਏ. ਕੇ. ਸਿੱਕਰੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 25 ਜੁਲਾਈ, 2013 ਨੂੰ ਪਟਨਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ (ਐਲਪੀਏ) ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਕਤ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਦੋ ਐਲਪੀਏ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਲਪੀਏ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅੱਠ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਕੇ.ਡੀ.ਐਸ. ਕਾਲਜ (ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 8) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪੀ.ਐਸ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਗੋਗਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖਗੜੀਆ, ਬਿਹਾਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮਤਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਟਰਾ-ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਐਲਪੀਏ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੰਬੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਵੀ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯਮਤ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ``ਤਜਰਬਿਆਂ'' 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ:

3. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਨੇ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ, ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਰਾਹੀਂ ਭਰਤੀ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਟਰਵਿਊ 'ਤੇ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 24 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੇਡ III ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਸਾਲ 1980 ਵਿੱਚ, ਬਿਹਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਹਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ 'ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਲਜ' ਵਜੋਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਵੀ ਬਿਹਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਲਜ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 16 ਜੂਨ, 1981 ਤੋਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਲਜ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾ ਲਿਆ,

ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡ III ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡ IV ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਲਜ ਕਰਮਚਾਰੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਨੂੰ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਕਰਮਚਾਰੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਟਾਫਿੰਗ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 22 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਸਟਾਫਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 05 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਢੁਕਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਹਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ 30 ਅਗਸਤ, 1999/15 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਸਟਾਫ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਚੱਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ 11 ਜੂਨ, 2009 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਲਜ ਲਈ ਪੱਚੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਗ੍ਰੇਡ IV ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਦਸ ਗ੍ਰੇਡ III ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 2010 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 16667 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ,

ਉਪੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ, ਜੇ.]

ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 2013 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਭਰਤੀ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ; ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਕਾਲਜ ਨੂੰ 'ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਾਲਜ' ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਸਟਾਫ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ 10 ਮਈ, 1991 ਨੂੰ ਸਟਾਫਿੰਗ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਕਤ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯਮਤਤਾ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਦੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਕਰਮਚਾਰੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 12 ਜੁਲਾਈ, 1980 ਦੀ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ 24 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਟਾਫਿੰਗ ਪੈਟਰਨ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪੋਸਟ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਲਜ ਬਣ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮੈਨੂਅਲ (ਭਾਗ - I) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲਾਂ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਸਟਾਫ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਤਾਕਤ ਆਦਿ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

7. ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਗੱਲ ਗਲਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 13 ਅਗਸਤ, 2003 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਲਜ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

8. ਨਿਯਮਤਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਕੱਤਰ, ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ **ਉਮਾਦੇਵੀ** ਅਤੇ ਹੋਰ, (2006) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1. ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਯੁਕਤ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇਸ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ, 13 ਅਗਸਤ, 2003 ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਪੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ, ਜੇ.]

ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਮਾ ਦੇਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਐਡਹਾਕ/ਦਿਹਾੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਸੀ ਕਿ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਆੜ ਹੇਠ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਬਾਰੀਕੀਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ:
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਮਾਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੈਰਾ -53 ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 2005 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਜੇ.ਸੀ. ਨੰਬਰ 12235 ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 29.08.2006 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਉਮਾਦੇਵੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਟਾਫਿੰਗ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਯੋਗਤਾ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਐਮ.ਐਲ. ਕੇਸਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ 13.08.2003 ਦੇ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਿਹਾੜੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਯਾਦਵ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਪੈਰਾ 43 ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:
"43 (ਏ) ਉਮਾ ਦੇਵੀ (ਉੱਪਰ) ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਉਜਰਤ, ਕੈਜ਼ੁਅਲ, ਐਡ-ਹਾਕ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ;
(ਬੀ) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਚੋਣ ਦੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਲਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
(ਸੀ) ਅਨਿਯਮਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸਨ।

(ਡੀ) ਨਿਯੁਕਤੀ ਇਕੱਲੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

9. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ